

[Poul Claussen.]

denne trafik kunne glide, og man er ikke veget tilbage for den bekostning, det ville pådrage også byen. Jeg nærer ingen tvivl om, at her har netop det moment haft betydning for kommunalbestyrelsens bedømmelse, nemlig trafikken uhindrede gang. Jeg fik forleden dag en oplysning, som stammer fra en af vejdirektoratets eksperter, der erklærede, at hvis man regner med, at hovedstadens 30 000 lastvogne hver spilder blot en halv time hver dag på grund af mindre kørehastighed, vanskeligheder i trafikken, vanskeligheder ved på- og aflæsning og vanskeligheder ved at finde parkeringsmuligheder, så betyder det omregnet et tab i arbejds løn på 24 mill. kr. om året. Når man har ansvaret for, at trafikken kan glide i en storby af Københavns dimensioner, er det rimeligt, at man tager meget vidtgående hensyn, og når jeg som sagt kan stemme for den udformning, forslaget til folketingsbeslutning har fået, er det, fordi jeg er overbevist om, at sådanne saglige hensyn har været alt overvejende ved Københavns kommunes beslutning i denne sag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg kan ved denne sags afslutning kun erklære mig tilfreds med det forløb, den har fået, når jeg tænker på det forslag til folketingsbeslutning, som var fremsat af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Skytte. Jeg advarede meget stærkt ved sagens første behandling mod at vedtage dette forslag. Jeg ved ikke, hvor megen indflydelse denne advarsel har haft på udvalgets forhandlinger, men det er i og for sig også ligegyldigt. Det afgørende for mig er, at forslaget ikke opnåede vedtagelse her i det høje ting.

Det forslag til beslutning, som nu foreligger fra udvalget, kan jeg erklære mig indforstået med, men vil dog gerne ligesom den socialdemokratiske ordfører understrege, at der ikke i denne beslutning — sådan ser jeg det i hvert fald — ligger noget direktiv til det folketingsudvalg, som behandler lovforslaget om tilskud til de offentlige veje, i hvert fald ikke på anden måde, end at man skal tage spørgsmålet op til undersøgelse. Det ville være for farligt, mener jeg, hvis man i forvejen her i det høje ting bandt et siddende folketingsudvalg ved direktiver om

absolut at finde en anden ordning end den bestående med hensyn til at give tilskud fra vejfonden.

Jeg erklærede allerede ved første behandling, at jeg ikke havde noget imod, at man underkastede dette spørgsmål en nærmere prøvelse. Jeg sagde også dengang, og det vil jeg gerne gentage i dag, at jeg tror, det bliver vanskeligt at finde en bedre ordning end den, vi har i øjeblikket, men det er klart, at man aldrig bør gå uden om vanskeligheder, og hvis der virkelig er mulighed for at finde en bedre ordning, er det rimeligt, at man tilstræber det. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at skal man have et specielt udvalg til at behandle disse sager, kan det meget vel medføre, at hele administrationen bliver så vanskelig, at både amts-, by- og sognekommuner vil få vanskeligt ved at udføre dette arbejde i fremtiden. Men det er selvfølgelig ting, vi kan komme tilbage til i udvalget.

Til de ærede medlemmer hr. Paabøl og hr. Tholstrup, som har talt om kommunernes ansvarsløshed, når det gælder om at få midler fra vejfonden, vil jeg til slut gerne sige, at jeg synes, det er noget ansvarsløst at føre en sådan tale. Jeg tror, at ærede medlemmer af det høje ting meget ville have sig frabedt, at man ude omkring i kommunalbestyrelserne stod og talte om ansvarsløsheden i det høje ting. Jeg synes derfor, man skal gå meget forsigtigt med dørene i dette forhold, idet jeg føler mig fuldt ud overbevist om, at de repræsentanter, der sidder ude i de sognekommunale råd, i bykommunerne eller amtskommunerne, føler deres ansvar i lige så høj grad som andre folkevalgte repræsentanter og i høj grad tager hensyn til de samfundsøkonomiske problemer, hver gang de skal sætte et eller andet i værk.

Man må også erkende, at de udvidelser, der finder sted, hvad enten det drejer sig om landeveje eller gader i byerne, er en følge af den stigende motortrafik, og derfor er det rimeligt, at de penge, der opkræves gennem de afgifter, der hviler på motortrafikken, bliver brugt dels til vejudvidelser, dels til gadeudvidelser. Vi kan ikke gennemføre disse gadeudvidelser på den rigtige måde, uden at der må ske nedrivninger af bygninger. Det lader sig simpelt hen ikke gøre, hvis man vil løse problemerne på for-